

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Elišky Cihlářové v právní věci stěžovatele **S. P.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2005, č. j. 48 Az 50/2004 – 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel se včas podanou kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2005, č. j. 48 Az 50/2004 - 37, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud napadeným usnesením zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti, kterou podal proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2004, č. j. 48 Az 50/2004 - 27, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. 1. 2004, č. j. OAM-2109/AŘ-2002, kterým byl zamítnut jeho rozklad a současně potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 8. 2001, č. j. U-2410/VL-11-P18-2000, o neudělení azylu podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a rozhodnutí o tom, že se na něho nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Krajský soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů z toho důvodu, že ačkoliv tento účastník řízení převzal dne 15. 9. 2004 výzvu k doložení celkových majetkových poměrů do 10 dnů od doručení, které jsou rozhodnými pro posouzení jeho žádosti, na tuto výzvu nereagoval a neprokázal své majetkové poměry ani do vydání napadeného usnesení.

V kasační stížnosti proti tomuto usnesení krajského soudu stěžovatel uplatnil důvod k podání tohoto mimořádného opravného prostředku, který je uveden v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v platném znění. Krajskému soudu vytkl, že tomuto soudu zaslal vyplněné „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ a že kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl možnost prostudovat si změny v azylovém zákoně.

Stěžovatel současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se ke kasační stížnosti písemně nevyjádřilo.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2005, č. j. 48 Az 50/2004 – 37, při vázanosti rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a jelikož sám neshledal vady uvedené v § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků.

Z ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. vyplývá, že první podmínkou pro ustanovení zástupce účastníka v řízení před soudem je předpoklad osvobození tohoto účastníka řízení od soudních poplatků. Druhou podmínkou je pak potřeba ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení. Z dikce ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. je tedy zřejmé, že obě tyto zákonné podmínky musí být splněny současně, aby vůbec mohl předseda senátu uvažovat o ustanovení zástupce účastníkovi řízení; chybí-li proto jedna z uvedených podmínek § 35 odst. 7 s. ř. s., nemůže předseda senátu ustanovit zástupce podle tohoto ustanovení.

Pokud jde o první podmínku, krajský soud vyzval přípisem ze dne 10. 9. 2004 stěžovatele, aby do 10 dnů ode dne doručení vyplnil a zaslal zpět tomuto soudu přiložené „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“, jako podklad pro rozhodnutí o ustanovení zástupce z řad advokátů s tím, že pokud se tak nestane, bude žádost zamítnuta. Stěžovatel sice převzal tento přípis a formulář uvedeného „Potvrzení“ do vlastních rukou dne 15. 9. 2004, ale na výzvu nereagoval a vyplněné „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“ krajskému soudu nepředložil ve stanovené lhůtě, ani později.

Jelikož stěžovatel nedoložením požadovaného materiálu neprokázal své poměry rozhodné pro posouzení jedné ze zákonných podmínek pro postup dle § 35 odst. 7 s. ř. s., kterým byl předpoklad osvobození tohoto účastníka řízení od soudních poplatků, krajský soud zcela po právu zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů pro účely řízení o kasační stížnosti, aniž se zabýval druhou zákonnou podmínkou, jíž je potřeba ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení.

Stěžovatel v kasační stížnosti vznesl pouze jedinou námitku, kterou bylo tvrzení, že krajskému soudu zaslal vyplněné „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“.

Tato námitka působí účelově a nemá oporu ve spisu.

Především toto „Potvrzení“, které mělo být zasláno krajskému soudu, není obsahem soudního spisu a stěžovatel, ač leží důkazní břemeno na něm, ničím nedoložil, že toto „Potvrzení“ osobně předal k založení do soudního spisu nebo k doručení prostřednictvím poštovní přepravy pro Krajský soud v Praze. Ostatně stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl ani bližší okolnosti zaslání uvedené písemnosti krajskému soudu (doba, způsob, apod.), což rovněž posiluje závěr o účelovosti této námítky kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů došel k závěru, že kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2005, č. j. 48 Az 50/2004 - 37, není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst.1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud již nerozhodoval o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože rozhodl přednostně ve věci neustanovení zástupce stěžovateli v řízení o tomto mimořádném opravném prostředku.

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst.1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl a podle obsahu spisu úspěšnému správnímu orgánu žádné náklady v řízení o kasační stížnosti před soudem nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu